

УДК 330.3

**СУЧАСНА НАЦІОНАЛЬНА ІДЕНТИФІКАЦІЯ МОДЕЛІ
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ**

Приятельчук Олена Анатоліївна,

к.е.н., доц., кафедри міжнародного бізнесу ІМВ КНУ ім. Т.Шевченка

***Анотація.** Соціальна ідентифікація українського суспільства є невід'ємною умовою влучного вибору та ефективної реалізації національної моделі економічного розвитку, ключовою метою якої є досягнення сталого розвитку та загального добробуту нації загалом. Україна, й досі перебуваючи на етапі вибору напрямку руху, за умови доцільного використання наявних ресурсів, в першу чергу трудових, має всі шанси успішної реалізації процесу ідентифікації національної моделі соціально-економічного розвитку. Головним завданням залишається формування суспільства з соціально відповідальною свідомістю та активною економічною позицією кожного її члена.*

Наразі Україна вперше за останні роки реально наблизилася до побудови і відтворення себе як незалежної держави, яка успішно інтегрується до європейського співтовариства та функціонує як повноправний член світової економічної системи. У цьому полягає основний національний інтерес нашої країни, який може бути реалізований завдяки правильно вибудованій моделі економічного розвитку, становитиме основу функціонування держави.

Нажаль, в Україні досі не сформована і відповідно не впроваджена єдина цілеспрямована ефективна модель розвитку економіки, яка б в повній мірі відображала її національні, в тому числі економічні, інтереси і стала макроекономічною теоретичною базою ефективної державної економічної політики.

Українська економічна модель фактично являє собою еkleктичне поєднання елементів різних існуючих економічних систем, зокрема:

державного соціалізму, державно-монополістичного капіталізму та народного капіталізму, що на даному етапі розвивається в країні в деформованій, сегментарній формі.

В Україні завершився перехід від командно-адміністративної (директивної) системи до ринкової економічної системи, який передбачав забезпечення макроекономічної стабілізації (жорстка грошова політика як засіб боротьби з інфляцією, реформування податкової системи для збільшення надходжень до державного бюджету, врегулювання зовнішніх розрахунків); лібералізацію економічної політики (усунення державного контролю за цінами на більшість товарів і послуг, відмова від командно-адміністративної розподільної системи, створення системи комерційних банків, впровадження ринкового механізму визначення процентної ставки і розвитку фінансового ринку, скасування державної монополії у зовнішній торгівлі, розширення доступу в країну іноземних інвестицій, введення конвертованості національної валюти); приватизацію державних підприємств і демонополізація виробництва (перехід у приватну власність значної частини державних підприємств, розвиток малого і середнього бізнесу для подолання монополізму і створення конкурентного середовища); формування системи соціального захисту населення (введення соціальних компенсаторів для подолання негативних наслідків впровадження ринкових механізмів).

Однак, відсутність соціально відповідального власника, ефективного інвестора, низький рівень оплати праці поряд зі стрімкою лібералізацією цін при нерегульованості експортно-імпортних операцій і розриві сформованих коопераційних зв'язків між підприємствами призвели до розбалансованості економіки. Ці та інші негативні наслідки без існування цілеспрямованої економічної політики неможливо подолати.

Економічна ж політика може мати позитивні наслідки реалізації лише за умови формування ідентичної моделі українського суспільства, і вже на її основі – економічного розвитку держави. Безапеляційними

умовами національної моделі суспільства має стати соціальна відповідальність всіх членів суспільства та прагнення (розуміння) досягнення загального добробуту як обов'язкової першочергової вихідної умови підвищення власного рівня достатку.

Усвідомлення цього має реалізовуватись в усіх елементах побудови та реалізації національної економічної політики держави (і представниками законодавчої та інших гілок влади, і всіма наявними трудовими ресурсами держави, які, окрім виробничо-споживчої функції реалізують ряд й надзвичайно важливих соціальних).